

skal benyttes, eller for hvem den ønskede disposition over vandet i øvrigt er af væsentlig betydning. Hvis amtsrådet herefter ikke ønsker at afgøre sagen i overensstemmelse med den (de) indhentede udtalelse(r), skal amtsrådet overgive sagen til ministeren til afgørelse.

I § 5, stk. 1, er det bestemt, at sager, som ved loven er henlagt til landvæsensretter, behandles af landvæsenskommissioner og overlandvæsenskommissioner efter reglerne i lov om landvæsensretter, jfr. nu lovbekendtgørelse nr. 133 af 6. marts 1970. Lovforslaget vil, således som det er fremhævet i de almindelige bemærkninger, medføre, at landvæsensretternes kompetence vil blive væsentligt begrænset i forhold til den gældende lov, idet alle regulerende afgørelser, det vil navnlig sige meddelelse af vandindvindingstilladelser og tilbagekaldelse af vandindvindingstilladelser, foreslås overført til amtsrådene eller kommunalbestyrelserne, og alle afgørelser angående ekspropriationer foreslås overført til kommunalbestyrelserne. Landvæsensretterne vil herefter kun skulle fastsætte erstatninger, navnlig for ekspropriationer og skader ved ændring i grundvandsstanden. Med hensyn til sagernes behandling i første instans for landvæsenskommissionerne svarer § 5, stk. 1, i øvrigt til den gældende lovs § 4, stk. 1. Om sagernes behandling i anden instans for overlandvæsenskommissionerne bemærkes, at en overlandvæsenskommission efter landvæsensretslovens § 15 består af en formand og 4 af landbrugsministeren udnævnte medlemmer, hvoraf 1 eller 2 skal være fagligt sagkyndige med hensyn til sagens hovedinteresser, medens resten skal være landvæsenskommissærer. Efter den gældende vandforsyningslovs § 6 skal altid 2 af de 4 medlemmer være udnævnt på grund af deres særlige indsigt i sagsforholdet, og de skal udnævnes af indenrigsministeren — nu ministeren for forureningsbekæmpelse —, der stilles frit med hensyn til, hvilke krav han vil stille til dem. Med den mere begrænsede rolle, landvæsensretterne efter forslaget vil få i vandforsyningssager, findes der ikke grund til at opretholde særlige regler om overlandvæsenskommissionernes sammensætning i vandforsyningssager, og det skønnes derfor tilstrækkeligt at optage en bemærkning i § 5, stk. 1, om, at også behandlingen for overlandvæsenskommissioner sker efter reglerne i lov om landvæsensretter. Det bemærkes, at de landvæsenskommissærer, der beskikkes som medlemmer af overlandvæsenskommissioner, eventuelt vil kunne udpeges blandt de kommissærer, der er udnævnt efter bestemmelsen i § 5, stk. 2.

Om den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, bemærkes, at sager angående hovedstadsområdets

forsyning med vand og visse tilgrænsende sager efter den gældende lovs § 5 behandles af en, eventuelt flere særlige landvæsenskommissioner.

Kommissionerne, hvoraf der i øjeblikket kun er nedsat én, skal bestå af en formand, som ved beskikkelsen skal være dommer, og af 4 andre medlemmer, hvoraf 2 skal være landvæsenskommissærer, 1 skal være kyndig i tekniske forhold, og 1 skal være kyndig i landbrugsforhold. Af de 2 landvæsenskommissærer i kommissionen er den ene beskikket blandt de kommissærer, som indstilles af Københavns borgerrepræsentation efter den gældende lovs § 4, stk. 2. Den anden kommissær repræsenterer de områder, hvorfra hovedstaden henter sit vand. Til at varetage den sidstnævnte funktion er der i dag udpeget 2 kommissærer. Den ene kommissær deltager i behandlingen af sager, hvor indvindingen skal foregå i Frederiksborg amtskommune, den anden i sager, hvor indvindingen skal foregå i andre amtskommuner.

Selvom landvæsenskommissionernes kompetence efter forslaget indskrænkes til erstatningsspørgsmål, vil der for hovedstadsområdets vandforsyning gøre sig sådanne særlige forhold gældende, ligesom der vil blive tale om et ret betydeligt antal sager med nogenlunde samme problemstilling, at det må anses for hensigtsmæssigt fortsat at henlægge disse til en *særlig landvæsenskommission* i stedet for at lade sagerne behandle af en række stedlige kommissioner. I § 5, stk. 2, foreslås derfor optaget hjemmel til nedsættelse af en sådan kommission, som dog ikke længere behøver at have den sammensætning, som den skulle have efter den gældende lov. Kommissionen skal navnlig afgøre sager om erstatning for ekspropriationer til fordel for hovedstadsområdets vandforsyning, medens sager om erstatninger for ekspropriationer til fordel for lokale vandværker i området må behandles af de lokale kommissioner.

Efter forslaget vil den særlige kommission på grund af dens nu mere begrænsede kompetence kun bestå af 3 medlemmer, nemlig 1 formand og 2 kommissærer, og ikke som i dag af 5 medlemmer. Med hensyn til kommissionens 2 landvæsenskommissærer foreslås det udtrykkeligt fastsat i loven, at den ene skal beskikkes blandt kommissærer indstillet af Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser. Den anden må som hidtil beskikkes blandt kommissærer i de områder, hvorfra hovedstadsområdet henter sit vand. Med hensyn til vederlaget til den særlige kommissions formand og sekretær følger det af bestemmelsen sammenholdt med § 46 i lov om landvæsensretter, at udgifterne må deles mellem Københavns og Frederiksberg kommuner og de amtskommuner, der får vand fra de store hoved-